

Τέλος ἦλθεν ἡ πρώτη φυλακή, ὁ ἥλιος κατήλθεν ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα, καὶ ἡ νύξ ἠπλώθη κατ' ὀλίγον περὶ τὸν οἶκον.

Ὁ Κιν-Φὸ μεταβάς κατόκησε τὴν σκιάδα, ἀπόφασιν ἔχων νὰ μὴ ἐξέλθῃ ζῶν· ἐξαπλωθεὶς δ' ἐπὶ μαλακοῦ ἀνακλίντρον, ὅπερ ἐφαίνετο ἐπίτῃδες κατεσκευασμένον διὰ μακρὰν ἀνάπαυσιν, ἀνέμεινε.

Τότε πᾶσαι τῆς ἀνωφελοῦς του ὑπάρξεως αἱ ἀνανήσεις παρῆλλον ἐν τῇ διανοίᾳ του· ἡ πλῆξις, αἱ ἀηδίαί του, πᾶν ὅ,τι δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ νικήσῃ ὁ πλοῦτος, κ' ἐμελλεν ἴσως νὰ ἐπιτείνῃ ἔτι ἡ πτωχεία.

Μία μόνη ἀστραπὴ ἐφώτιζε τὴν ζωὴν ἐκείνην — ἀτερπὴς καὶ αὐτὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ πλοῦτου του —, ὁ πρὸς τὴν νεαρὰν χήραν ἔρωσ τοῦ Κιν-Φό. Τὸ αἶσθημ' αὐτὸ συνετάρασε τὴν καρδίαν του, καθ' ἣν στιγμὴν ἐμελλον νὰ σιγήσῃ καὶ οἱ ἔσχατοι αὐτῆς παλμοί. Νὰ τὴν καταστήσῃ ὅμως ἀθλίαν, ἀθλιος καὶ αὐτὸς γινόμενος; Οὐδέποτε!

Ἡ τετάρτη φυλακή, καθ' ἣν, μικρὸν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, φαίνεται ἀναστελλομένη οὐτως εἰπεῖν ἡ παγκόσμιος ζωὴ, — παρῆλθε πλήρης ζωηροτάτων συγκινήσεων διὰ τὸν Κιν-Φό. Ἦκουεν ἐναγωνίως· τὰ βλέμματά του διηρέων τὰ σκότη, καὶ τὸ οὖς του προσεπάθει νὰ συλλάβῃ τὸν ἐλάχιστον ἦχον. Πολλάκις ἐνόμισεν ὅτι ἤκουε τρίζουσαν τὴν θύραν, ὠθουμένην ὑπὸ προσεκτικῆς χειρὸς. Ἀναμφιδόλως ὁ Βάγγ ἤλπιζε νὰ τὸν εὔρη κοιμώμενον, καὶ νὰ φονεύσῃ αὐτὸν καθ' ὕπνου.

Τότε δὲ ἀντίδρασίς τις ἐγένετο ἐν αὐτῷ. Ἐφοβεῖτο κ' ἐπεθύμει συγχρόνως τὴν φοβερὰν ἐμφάνισιν τοῦ Τάϊ-Πίγγ.

Ἡ αὐγὴ ἐλεύκανε τὰ ὕψη ἅμα τῇ πέμπτῃ φυλακῇ, καὶ ἡ ἡμέρα ἐπέτειλε βραδεῖα.

Αἶφνης ἡ θύρα τῆς αἰθούσης ἠνοίχθη.

Ὁ Κιν-Φὸ ἀνωρθώθη, ζήσας κατὰ τὸ τελευταῖον ἐκεῖνο δευτερόλεπτον περισσότερον ἢ καθ' ὄλον του τὸν βίον.

Ὁ Σοὺν ἦτο ἐνώπιόν του κρατῶν ἐπιστολήν.

— Λίαν κατεπεῖγον! εἶπεν ἀπλῶς.

Ὁ Κιν-Φὸ ἤρπασε μετὰ τινος προαισθήματος τὴν ἐπιστολήν, ἣτις ἔφερε τὴν ταχυδρομικὴν σφραγίδα τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, ἔσχισε τὸν φακέλλον τῆς, τὴν ἀνέγνω ταχέως, καὶ ὀρμήσας ἔξω τῆς σκιάδος τῆς Μακροβιότητος, ἀνεφώνησε:

— Βάγγ, Βάγγ!

Κ' ἔφθασεν αὐθαρῆς εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ φιλοσόφου, οὗτινος ἠνοιξε βιαίως τὴν θύραν.

Ὁ Βάγγ δὲν ἦτο πλέον ἐκεῖ, οὐδ' εἶχε κοιμηθῆ ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ἀφοῦ δὲ οἱ ὑπηρεταί, προσδραμόντες εἰς τὰς κραυγὰς τοῦ Κιν Φό, διηρέυνθησαν τὸν οἶκον, ἀπεδείχθη ὅτι ὁ Βάγγ εἶχε γείνει ἄφαντος, οὐδὲν καταλιπὼν ἴχνος.

[Ἐπταὶ συνέχεια]

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

[Μετάφρασις Σπ. Μηλιαράκη].

Κατὰ τὴν καταγραφὴν ταύτην τῶν χειμερινῶν θερμοκρασιῶν καὶ τῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς πίπτει ἡ χιών ἐν Ἀθήναις, ἀκολουθοῦντες τὴν συνήθειαν τῶν μετεωρολόγων, θεωροῦμεν ὡς μῆνας τοῦ ἰδίως χειμῶνος τὸν Δεκέμβριον, Ἰανουάριον, Φεβρουάριον. Ἐπίσης εἰς τὰς σημειώσεις ταύτας μεταχειρίζομεθα τὸ νέον ἡμερολόγιον, καὶ θερμόμετρον τὸ ἑκατοντάβαθμον ἐν σκιά, σημειοῦντες τὸ σημεῖον — ὅταν ὁ ὑδράργυρος κῆται ὑπὸ τὸ σημεῖον τοῦ πάγου.

Ἐπιθεωρήσας τινὰς ἐκ τῶν παλαιότερων παρατηρήσεων γενομένας κατὰ τὰ ἔτη 1839-1857 ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Βούρη, τοῦ καθηγητοῦ κ. Παπκδάκη καὶ τοῦ κ. Θ. Χελδράϊχ, παρέθεσα αὐτὰς παρὰ τοὺς πίνακας τῶν νέων παρατηρήσεων, ἃς ἤρχισα τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1858 ἐν Ἀθήναις καὶ τὰς ὁποίας ἐξηκολούθησα ἀπὸ τοῦ 1863 τῇ βοήθειᾳ τοῦ κ. Ἀλεξίου Βουρλῆ μέχρι τοῦ 1879. Αἱ σημειώσεις αὗται ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηναίων, κειμένης εἰς 300 πλάτος καὶ εἰς 100 μέτρων ὕψος ἀνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἐν πρώτοις καταγράφονται οἱ μέσοι βαθμοὶ τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου.

Δεκέμβριος Ἰανουάριος Φεβρουάριος

1839	12,9	—	—
1840	9,3	11,6	11,5
1841	12,2	11,3	10,9
1842	—	10,0	8,4
1846	14,6	—	—
1847	—	8,6	—
1853	11,1	—	—
1854	8,7	—	—
1858	10,5	4,0	4,9
1859	11,5	5,1	8,3
1860	12,5	10,7	10,3
1861	8,3	8,3	12,0
1862	8,3	9,7	11,4
1863	9,2	10,3	8,4
1864	10,0	4,6	10,8
1865	8,2	11,5	9,7
1866	9,2	7,8	11,1
1867	9,3	10,6	10,4
1868	10,7	9,7	7,8
1869	11,5	5,8	10,8
1870	12,8	10,0	9,6
1871	8,7	10,8	9,1
1872	12,8	9,7	8,7
1873	10,2	11,2	10,8
1874	12,9	8,0	7,3
1875	9,7	7,9	8,8
1876	13,4	8,0	11,2
1877	10,6	9,9	10,1
1878	13,2	7,9	8,5
1879	—	10,1	13,4

Ἐὰν δὲ θεωρήσωμεν τὰς μέσας ἀξίας τῶν τριῶν τούτων μηνῶν, καὶ μόνον διὰ τὰ 22 ἔτη ἀπὸ τοῦ 1857-1879, ἐπιπροσθέσωμεν δὲ καὶ τινὰς μικρὰς, ἀναγκαίας πρὸς ὀριστικὸν ἐξαγόμε-

νον επιδιρθώσεις, θέλομεν εξαγάγει τὰ ἑξῆς :

Μέση θερμοκρ. τοῦ μηνὸς Δεκ.	10°,60-0°,57=10°,03
» » » » Ἰαν.	8,71-0,61=8,10
» » » » Φεβρ.	9,70-0,73=8,97

Ἡ μέση λοιπὸν θερμοκρασία τοῦ χειμῶνος ἐν Ἀθήναις εἶνε 9°,03 Κελσίου ἢ 70°,22 Ῥεωμόρου, ἀνάλογος τῇ ἐν τῇ μεσημβρινῇ Γερμανίᾳ μέσῃ θερμοκρασίᾳ τοῦ ἔτους.

Ἐπίσης δύνανται νὰ ὀρισθῶσι καὶ τὰ ἔσχατα τῶν θερμομετρικῶν βαθμῶν, δηλ. οἱ μέγιστοι καὶ οἱ ἐλάχιστοι βαθμοὶ, κατὰ τὰ 23 ἔτη λίαν ἀκριβῶς ἢ τοῦλάχιστον κατὰ μεγίστην προσέγγισιν. Τὸ γνωστὸν μέγιστον χειμερινὸν ψῦχος κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1850, καθ' ὃ ἡ θερμοκρασία ἦτο—10 Κελσ. ἢ 80° Ρ, ἐπιβεβαιούται ὑπὸ τριῶν ἀσφκλῶν παρατηρήσεων.

Ἐλάχισται καὶ μέγισται χειμερινὰ θερμοκρασία κατὰ τὰ ἔτη 1857—1879.

Δεκέμβριος		Ἰανουάριος		Φεβρουάριος	
Ἐλάχ.	Μέγ.	Ἐλάχ.	Μέγ.	Ἐλάχ.	Μέγ.
1857 -6,8	17°,1	1858 -6°,1	14°,2	1858 -3°,7	15°,9
58 -3,6	21,2	59 -2,7	10,6	59 0,1	16,5
59 1,4	18,3	60 -2,5	20,9	60 0,6	21,5
60 2,1	20,2	61 -1,7	20,0	61 -1,4	23,1
61 -1,3	16,6	62 -5,7	20,2	62 2,2	22,8
62 -1,1	21,9	63 0,4	20,8	63 -3,0	21,5
63 -0,6	15,9	64 -4,8	15,2	64 0,6	19,2
64 4,3	17,2	65 2,8	19,6	65 2,7	17,4
65 -1,2	19,3	66 0,6	17,4	66 2,1	19,0
66 3,2	18,5	67 1,3	19,5	67 2,9	19,7
67 0,0	18,5	68 2,4	17,0	68 -0,5	18,9
68 0,5	19,4	69 -2,8	17,7	69 3,7	17,9
69 2,5	20,0	70 -2,4	16,4	70 -0,5	18,9
70 3,9	19,0	71 3,7	18,6	71 0,2	17,9
71 -0,2	20,8	72 1,3	16,8	72 0,6	18,9
72 3,7	20,1	73 2,9	18,5	73 0,8	19,3
73 1,7	18,0	74 -2,2	18,1	74 -2,7	17,6
74 3,7	17,5	75 0,2	16,7	75 -2,8	17,3
75 1,8	19,1	76 -3,4	16,5	76 1,5	20,0
76 1,5	21,0	77 -1,0	18,3	77 0,4	16,7
77 0,0	19,6	78 -2,5	15,6	78 -2,2	18,2
78 2,4	21,5	79 1,5	18,1	79 6,3	20,9

Ὡς μέσας δὲ ἀξίας χαρακτηριστικὰς τῶν μεγίστων τούτων καὶ τῶν ἐλάχιστων βαθμῶν ἐξάγομεν τοὺς ἑξῆς ἀριθμούς·

Κατὰ Δεκέμβ. Μέσον ἐλάχ.	=+0°,81	Μέσ. μέγ.	=19°,12
» Ἰαν.	» »	» »	=17,57
» Φεβρ.	» »	» »	=19,16

Πότε πίπτει ἡ χιών ἐν Ἀθήναις.

Ἡ χιών ἐν Ἀττικῇ, ἰδίως δὲ ἐν Ἀθήναις, δὲν εἶνε φαινόμενον συχνὰ συμβαῖνον. Ἐνίοτε πίπτει ἀφθόνως, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ. Σπανίως δὲ διέρχεται ὁ χειμῶν χωρὶς νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ χιόνος ὄρη 1000 μέτρων καὶ πλέον ὕψους. Ὑπάρχει κοινὴ γνώμη ὅτι ἡ χιών δὲν μένει ἐπὶ τῶν νήσων. Ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸς παρετήρησα πολλάκις κεκαλυμμένας ὑπὸ χιόνος τὴν Σαλαμίνα καὶ Αἴγινα, τὴν Σύρον, τὴν Ἄνδρον, τὴν Τήνον, τὴν Δῆλον, τὴν Μύκωνον. Συχνῆ εἶνε ἡ χιών ἐν Νάξῳ καὶ Πάρῳ ἕνεκα τῶν

ὕψηλων ὄρεων. Κατὰ παλαιὰν δὲ τινα εἶδησιν ἔπεσε χιών ἐν Σίρῳ ἐν ἔτει 1733 8βρίου20[8.

Γνωστὴ εἶνε ἡ ἀφθονος χιών ἡ πεσοῦσα ἐν Ἀθήναις τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1850. Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1864 ἔμεινε ἡ πόλις χιονοσκεπὴς ὑπὲρ τὴν ἐβδομάδα· τοιαῦτα δὲ ὁμοία συμβάντα, καίτοι βραχείας διαρκείας, εἰσὶ καὶ ἄλλα. Περίληψιν τῶν παρατηρήσεων μου περὶ τῶν πρώτων (πρωϊμωτάτων) χιόνων ἐπὶ τοῦ Πάρνηθος, τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ τῆς πόλεως καταχωρίζω κατωτέρω, παρατηρῶν, ὅτι κατὰ τὴν πτώσιν τῆς χιόνος ἐν τῇ πόλει ἐσημείωσα καὶ τὰς ἀραιότητας καὶ ἐλαχίστας κατὰ τὴν ποσότητα τῆς χιόνος νιφάδας, αἵτινες συνήθως διαφεύγουσι τῆς παρατήρησεως τῶν πολλῶν.

Πρῶται χιόνες.

Ἐπὶ τοῦ Πάρνηθος	Ἐπὶ τοῦ Ὑμηττοῦ	Ἐν Ἀθήναις
1858 Δεκεμ. 18	1858 Δεκεμ. 18	1858 Δεκεμ. 16
59 Ὀκτωβ. 9	60 Ἰαν. 16	59 Δεκεμ. 10
60 Νοεμβ. 6	61 Ἰαν. 1	61 Ἰαν. 13
61 Νοεμβ. 27	61 Δεκεμ. 18	61 Δεκεμ. 18
62 Δεκεμ. 4	62 Δεκεμ. 4	62 Δεκεμ. 18
63 Νοεμβ. 26	63 Δεκεμ. 9	63 Δεκεμ. 28
64 Δεκεμ. 5	64 Ἰαν. 14	65 Φεβρ. 24
65 Νοεμ. 12	65 Φεβρ. 23	65 Δεκεμ. 25
66 Ὀκτ. 20	65 Δεκεμ. 9	66 Δεκεμ. 10
67 Νοεμ. 7	66 Ὀκτ. 21	67 Δεκεμ. 24
68 Νοεμ. 1	67 Νοεμ. 7	68 Νοεμ. 23
69 Δεκεμ. 8	68 Δεκεμ. 11	70 Ἰαν. 28
70 Δεκεμ. 2	69 Δεκεμ. 9	71 Ἰαν. 21
71 Δεκεμ. 12	71 Φεβρ. 1	71 Δεκεμ. 14
72 Δεκεμ. 20	71 Δεκεμ. 13	72 Νοεμ. 5
73 Δεκεμ. 8	73 Δεκεμ. 8	73 Δεκεμ. 8
74 Νοεμ. 18	74 Νοεμ. 18	75 Ἰαν. 2
75 Δεκεμ. 11	75 Δεκεμ. 16	75 Δεκεμ. 31
76 Νοεμ. 4	76 Δεκεμ. 28	76 Δεκεμ. 28
77 Νοεμβ. 2	77 Δεκεμ. 29	77 Νοεμβ. 23
79 Ἰαν. 20		
79 Νοεμ. 5		

Ὁ Αἰγάλεως ἦτο χιονοσκεπὴς κατὰ τὰ ἔτη 1869, 1871, 1873 καὶ βραδύτερον.

Ὡς μέσους ὄρους τῆς πτώσεως τῆς χιόνος δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τὰς ἀκολουθοῦσας ἡμέρας·

Πρῶτη χιών ἐπὶ τοῦ Πάρνηθος	τῇ 24 Νοεμβρίου
» » » τοῦ Ὑμηττοῦ	» 18 Δεκεμβρίου
» » ἐν Ἀθήναις	» 23 Δεκεμβρίου.
Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18(6 Νοεμβρίου 1879.	

Dr J. F. JULIUS SCHMIDT

Διευθυντὸς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀστεροσκοπίου.

ΧΕΙΜΩΝΕΣ ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΟΙ

Πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ θερμομέτρου¹ τὰ ἔκτακτα καὶ παρατεταμένα ψύχη δὲν ἠδύνατο νὰ προσδιορισθῶσιν ἢ διὰ τῶν ἀξιοσημειώτων αὐτῶν ἀποτελεσμάτων. Τοῦτου ἕνεκα δυσχερὴς ἀποβαίνει ἡ σύγκρισις τῶν χειμῶνων τῆς σήμερον πρὸς τοὺς τῶν ἀρχαίων χρόνων. Ἐν τούτοις

1. Πρῶτος εὑρετὴς τοῦ θερμομέτρου ὑπῆρξεν ὁ Γαλιλαῖος· τὸ κατὰ τὸ 1596 πρῶτον κατασκευασθὲν θερ-